

моя сестра и моя майка“. Не се обезсърчавайте, защото, ако се обезсърчите, вие ще замязате на циганската дъщеря; това се казва само по форма. Въ слѣдующия животъ все ще имате царска кръвъ и може да вземете царския синъ. Азъ ви казвамъ единствения пътъ, по който може да изпълните волята на Отца. Вие сега точно изпълнявате волята Божия, но подъ камшика на стражаря, подъ строгото заплашване на закона. Отивашъ войникъ и казвашъ: „За отечеството отивамъ да изпълня волята Божия“. Патриотъ си, защото камшикъ има.

Но, когато говоря за волята на онзи Отецъ, тя е диаметрално противоположна на тази воля. *Да изпълнишъ волята Божия, то е най-възвишеното, най-святото*, до което можемъ да достигнемъ въ тоя животъ. Ще ви превода единъ малкъ разказъ. Въ древността при царя на арманитѣ живѣялъ единъ благочестивъ слуга, който единъ день, по невнимание, направилъ една погрѣшка, и царьтъ взелъ и го осъдилъ на смъртъ. Слѣдъ присъдата, слѣдъ езекутирането на този слуга, явилъ се единъ отъ виднитѣ мъдреци на тази държава и казалъ на царя: „Понеже постъпи несправедливо съ този слуга, ти ще се оженишъ и ще имашъ синъ, но той ще бѣде глухъ, слѣпъ и нѣмъ. И туй е най-малкото наказание, което Провидѣнието ще ти даде“. И дѣйствително, на царя се ражда синъ, тъй както казалъ този мъдрецъ: той билъ слѣпъ, глухъ и нѣмъ. И той се оплаквалъ, че неговото нещастие било най-голѣмото въ свѣта. Тогава мъдрецътъ се явилъ втори пътъ и казалъ така: „Понеже вие не приехте на драго сърце това наказание, ще ви се даде по-голѣмо отъ това“. И си отишълъ, но не казалъ, какво ще бѣде това наказание. И тръгналъ царскиятъ синъ да пътува по свѣта, да търси лѣкъ за себе си. Дошълъ въ съсѣдното царство на келвитѣ. Тамкашниятъ царь ималъ дъщеря, тя била много красива, но никой не виждалъ нейното лице, тя не се интересувала за хората, не искала да се явява прѣдъ хората